

Förordning om ändring i luftfartsförordningen (2010:770);

SFS 2013:944

Utkom från trycket
den 3 december 2013

utfärdad den 21 november 2013.

Regeringen föreskriver i fråga om luftfartsförordningen (2010:770) dels att 8 kap. 8 § och 14 kap. 1–6 §§ ska ha följande lydelse, dels att det i förordningen ska införas 19 nya paragrafer, 1 kap. 13 § och 14 kap. 7–24 §§, samt närmast före 1 kap. 13 § och 14 kap. 1, 15, 18, 21, 22 och 23 §§ nya rubriker av följande lydelse.

1 kap.

Militär luftfart och annan luftfart för statsändamål

13 § För militär luftfart och annan luftfart för statsändamål gäller förordningen endast i den utsträckning som följer av 14 kap.

8 kap.

8 §¹ Om ett luftfartyg inte landar trots en uppmaning enligt 6 eller 7 §, får den som har lämnat uppmaningen begära hjälp av Försvarsmakten för att få luftfartyget att landa. Detsamma gäller om luftfartyget inte kan nås med en uppmaning. Frågan om hjälpen ska ges prövas av Försvarsmakten med hänsyn till tillgången på lämpliga luftfartyg, flygsäkerheten och andra sådana omständigheter.

Om ett luftfartyg utan tillstånd befinner sig inom ett sådant restriktionsområde som avses i 1 kap. 4 § tredje stycket och det kan antas att man på luftfartyget känner till detta, får Försvarsmakten förmå luftfartyget att lämna området eller att landa. Ett luftfartyg som kan antas ha passagerare ombord ska inte förmås att landa om det inte finns synnerliga skäl till det.

14 kap.

Militär luftfart

1 §² De ord och uttryck som definieras i 14 kap. 1 § luftfartslagen (2010:500) har samma betydelse i denna förordning.

¹ Senaste lydelse 2010:770.

² Senaste lydelse 2010:770.

2 §³ Försvarsmakten får, med de begränsningar som anges i 14 kap. 2 § luftfartslagen (2010:500), meddela föreskrifter om eller i ett enskilt fall besluta om militär luftfart.

Försvarsmaktens föreskriftsrätt gäller inte flygtrafiktjänst i Sverige eller personal som certifierats inom detta område.

Försvarsmaktens verksamhet enligt statsflygsförordningen (1999:1354) utgör militär luftfart.

3 §⁴ Försvarsmakten får meddela föreskrifter om eller i ett enskilt fall besluta om utländsk militär luftfarts verksamhet i Sverige som bedrivs inom ramen för

1. en övning med svenska förband som sker enligt regeringens medgivande, eller

2. internationell militär test-, utbildnings- och övningsverksamhet.

För utländska militära luftfartygs tillträde till svenskt område finns bestämmelser i tillträdesförordningen (1992:118).

4 §⁵ I andra fall än som avses i 3 § ska ett utländskt statsluftfartyg följa bestämmelserna för civil luftfart och framföras enligt anvisningarna från svensk flygtrafikledning.

Luftfartyg som är i nöd inom svenskt område ska ange detta med internationell signal och snarast anmäla förhållandet till närmaste svensk flygtrafikledningsenhet.

5 §⁶ Försvarsmakten får efter att ha hört Försvarets materielverk meddela föreskrifter om eller i ett enskilt fall besluta om luftfart som utförs i Sverige av en annan stat, eller ett företag med säte i en annan stat, och som avser underhåll, modifiering eller utprovning för militära ändamål. Om verksamheten berör civil luftfart eller annan luftfart för statsändamål, ska Försvarsmakten besluta efter att ha hört Transportstyrelsen.

6 §⁷ Inom militär luftfart ska en anmälan enligt 5 kap. 4 § andra stycket luftfartslagen (2010:500) göras till Försvarsmakten.

7 § Om befälhavaren på ett militärt luftfartyg har omhändertagit någon som har begått brott ombord, ska han eller hon snarast underrätta polismyndigheten eller flygtrafikledningsenhet på de orter där luftfartyget ska landa.

Om befälhavaren av ordnings- eller säkerhetsskäl har landsatt någon, ska han eller hon snarast underrätta polismyndigheten eller flygtrafikledningsenhet på den ort där landsättningen har skett.

8 § Om befälhavaren på ett militärt luftfartyg avser att överlämna någon som har begått ett svårare brott ombord till en behörig myndighet, ska han eller hon snarast underrätta polismyndigheten eller flygtrafikledningsenhet på den ort där överlämnande ska ske.

³ Senaste lydelse 2010:770.

⁴ Senaste lydelse 2010:770.

⁵ Senaste lydelse 2010:770.

⁶ Senaste lydelse 2010:770.

⁷ Senaste lydelse 2010:770.

Har ett överlämnande enligt första stycket skett till en utländsk myndighet, ska befälhavaren snarast underrätta Försvarsmakten.

Om befälhavaren avser att överlämna någon till en utländsk myndighet, ska han eller hon, om det är möjligt, först höra Försvarsmakten.

9 § Bestämmelsen i 5 kap. 9 § luftfartslagen (2010:500) gäller också följande personal i markorganisationen inom militär luftfart:

1. personal som utför klargöringstjänst eller annan flygunderhållstjänst,
2. flygstridsledare, och
3. flygledare när de ingår i det militära luftfartssystemet.

10 § Försvarsmakten får efter att ha hört Socialstyrelsen meddela föreskrifter för eller i ett enskilt fall besluta för besättningen på ett militärt luftfartyg i fråga om tjänstgöring under påverkan av alkohol eller något annat medel.

11 § Försvarsmakten får meddela närmare föreskrifter om tillstånd inom det militära luftfartssystemet.

Försvarsmakten provar frågor om tillstånd enligt första stycket.

12 § Försvarsmakten får efter att ha hört Transportstyrelsen meddela trafikregler för militär luftfart.

13 § Försvarsmakten får besluta om och ta ut avgift för sin tillståndsgivning och tillsyn.

14 § Försvarsmakten får inom militär luftfart meddela föreskrifter om eller i ett enskilt fall besluta om förbud mot transport med luftfartyg eller om särskilda villkor för sådan transport, om det krävs av hänsyn till flygsäkerheten eller luftfartsskyddet.

Annan luftfart för statsändamål

15 § För annan luftfart för statsändamål gäller bestämmelserna i denna förordning, utom

1. 7 kap.,
2. 9 kap.,
3. 11 kap. 3 § första stycket 4,
4. 12 kap. 1–4 §§, och
5. 14 kap. 1–14 §§.

16 § Transportstyrelsen får efter att ha hört berörda myndigheter som bedriver annan luftfart för statsändamål och med beaktande av 14 kap. 7 § luftfartslagen (2010:500) meddela föreskrifter om annan luftfart för statsändamål i frågor som regleras i

1. 3–5 kap., 8 kap. och 11 kap. 1 § luftfartslagen, samt
2. 3 kap. 1–5 §§, 4 kap. 1, 5–8, 10, 12 och 15 §§, 5 kap. 1, 2 och 6 §§, 8 kap. 6–10 och 12 §§ och 11 kap. 3 § denna förordning.

Transportstyrelsen får också i ett enskilt fall besluta om det som regleras i de bestämmelser som anges i andra stycket, liksom i ett enskilt fall besluta om undantag från dessa bestämmelser.

Transportstyrelsen får efter att ha hört berörda myndigheter som bedriver annan luftfart för statsändamål meddela de övriga föreskrifter som behövs med hänsyn till flygsäkerheten, inklusive flygoperativa bestämmelser. Transportstyrelsen får i ett enskilt fall besluta i sådana frågor och i ett enskilt fall besluta om undantag från sådana föreskrifter.

Om Transportstyrelsen föreskriver att den som tjänstgör på ett luftfartyg som bedriver annan luftfart för statsändamål ska ha ett särskilt bevis på sin behörighet, gäller vad som föreskrivs om sådana behörighetsbevis i 4 kap. luftfartslagen.

17 § Transportstyrelsen får meddela föreskrifter om eller i ett enskilt fall besluta om utländsk luftfart som samverkar med svensk annan luftfart för statsändamål.

Gemensamma bestämmelser för statsluftfart

Tillsyn

18 § Flygsäkerhetsinspektören vid Försvarmakten utövar tillsyn över att bestämmelserna i luftfartslagen (2010:500) och föreskrifter som meddelats med stöd av lagen följs i fråga om militär luftfart.

19 § Transportstyrelsen utövar tillsyn över att bestämmelserna i luftfartslagen (2010:500) och föreskrifter som meddelats med stöd av lagen följs i fråga om annan luftfart för statsändamål.

20 § Försvarmakten och Transportstyrelsen får meddela föreskrifter om tillsyn inom respektive myndighets ansvarsområde.

Överlämnande av förvaltningsuppgift

21 § Försvarmakten respektive Transportstyrelsen får överlämna en förvaltningsuppgift i anslutning till föreskrifter som avses i 14 kap. 10 § luftfartslagen (2010:500) till någon annan. Förvaltningsuppgifter som överlämnas får innefatta myndighetsutövning.

Tillträde till svenskt område

22 § Om ett utländskt statsluftfartyg har fått tillstånd till luftfart inom svenskt område, gäller bestämmelserna i denna förordning, eller föreskrifter som meddelats med stöd av förordningen, bara om detta beslutades när tillståndet gavs.

Övriga bestämmelser

23 § Försvarmakten respektive Transportstyrelsen får med stöd av 14 kap. 13 § luftfartslagen (2010:500) meddela föreskrifter om eller i ett enskilt fall besluta att viss luftfart ska följa reglerna för militär luftfart eller annan luftfart för statsändamål. Innan ett sådant beslut fattas ska myndigheterna samråda med varandra. I förekommande fall ska yttrande också inhämtas från Försvarets materielverk.

24 § Försvarsmakten respektive Transportstyrelsen får för militär luftfart respektive annan luftfart för statsändamål i de avseenden som behandlas i luftfartslagen (2010:500) meddela ytterligare föreskrifter som gäller skydd för liv, personlig säkerhet eller hälsa eller trafik. **SFS 2013:944**

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2014.

På regeringens vägnar

CATHARINA ELMSÄTER-SVÄRD

Lennart Renbjer
(Näringsdepartementet)

